

samt modtaget en Understøttelse af ikke mindre end 400 Rd. een Gang for alle. I Genhold hertil gjør Udvalget ingen Indstilling angaaende Andragendet.

33. Andragender fra Lodsseiere ved Arresø (indbragt den 13de December 1873 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, P. C. Olsen). Fra 69 Lodsseiere omkring Arresø er der indkommet en Mødforestilling mod Planen om Arresøens hele eller delvise Udtørring. De fremsjøre blandt Andet, at en Udtørring af Søen i høi Grad vilde være skadelig for en Mængde Englodder, at Brønde maaske derved vilde blive udtørrede, at det ingenlunde kan betale sig at indtage Jorden omkring Søen til Dyrkning. De negte ikke, at en Sænkning af Vandstanden kan komme Nogle tilgode især blandt dem, som eie betydelig Lørvejord. De hævde imidlertid, at Skade og Gavn ved en eventuel Udtørring eller Sænkning af Vandstanden rimeligvis noget nær vilde veie op imod hinanden. De forundre sig over, at de 611 Lodsseiere have kunnet sige, at mere end 2,000 Tdr. Land led Skade ved den nuværende Vandstand; thi i Slutningen af forrige Aarhundrede var det kun faa Tdr. Land, der led derunder, og endnu i 1854 var det i det Spøieste kun 1,000 Tdr. Land — en Størrelse, hvis Rigtighed Statens Befuldmægtigede den Gang bestemt benegtede. Andragerne slutte med at sige, at de haabe, at Arresøen maa blive bevaret som Statsejendom, og at den i modsat Fald kun maa blive solgt ved offentlig Auktion. Andragerne mene, at de repræsenterer 699 Tdr. Land.

I Modsætning til dette Andragende er der indsendt til Folkethinget et andet fra „Udvalget for Foreningen til Sænkning af Vandstanden i Arresø“. — Dette Udvalg godtgjør paa en fyldestgjørende Maade, at de fornavnte Ansøgere paa ingen Maade repræsenterer 699 Tdr. Land, og at de „611 Lodsseiere“ ingenlunde have sagt for meget, naar de have hævdet, at over 2,000 Tdr. Land led Skade ved den nuværende Vandstand — en medfølgende Betænkning fra en over denne Sag i 1866 nedsat Landvæsenkommission godtgjør i det Hele Rigtigheden af, hvad Udvalget anfører. — At Brøndene i Arresø By skulde blive udtørrede ved en eventuel Sænkning af Vandstanden, er umuligt, „da bemeldte By ligger mange Fod over Søens Niveau, og dog steds har Vand baade i Brønde og Gadehjør, der selvfølgelig her som andetsteds kommer fra vandførende Lag i Jorden“. Endvidere fremhæves det, at endog Hovedmændene, som nu ere imod Sænkningen, tidligere i et Andragende til Frederiksborg Amtsraad selv have erkjendt, at deres Jorder havde betydelig Skade af den nuværende Vandstand. Udvalget ønsker, at en Landvæsenkommission maa komme til at undersøge det hele Forhold og til at bestemme, hvormeget de enkelte Lodsseiere vinde ved Sænkningen for sat yde Bidrag i samme Forhold. Særligt andrager Udvalget om, at Søen med Kruddværkets Vandkraft maa blive solgt til Lodsseierne, „i Lighed med, hvad der skete med Dronningmøllen her paa Egnen ifjor ved Esrom Kanals Nedlæggelse.“ — Finansudvalget fastholder den samme Betragtning om Vigtigheden af denne Sags hurtigst mulige Ordning, som der blev gjort gjældende ifjor, men da Spørgsmaalet allerede er blevet omhandlet ved Finanslovens 2den Behandling, og da Sagen for Tiden behandles af en Kommission, finder Udvalget det ikke fornødent at gjøre nogen Indstilling om dette Andragende.

34. H. J. Hansens Andragende (indbragt den 17de Marts 1874 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, J. Kruse). Ved en Kundgjørelse af 9de August 1872 fra Indenrigsministeriet blev Indførsel af Kvæg fra Lydfkland forbudt paa Grund af Kvægpest. Dette har været til megen Ulempe for de ved Grændsen nærmest Boende —; saaledes fremhæver Sognefoged H. J. Hansen af Oppehjør i et udførligt Andragende, at store Faareflokke fra Slesvig streife ind over Grændsen og forsaarsage stor Skade saavel paa Sæd som paa Marker og Haver. Tæge dem i Hus, kan ikke godt gaa an; thi dels var det jo muligt, at der derved kunde fremfalbes Smitte, og under alle Omstændigheder vilde de øvrige Kreaturer i den paagjældende Gaard blive betragtede og behandlede, som om de havde været i Berøring med Kreaturer, der ere komne fra smittede Steder. H. J. Hansen har tvende Gange henvendt sig til Ministeriet med Andragende, om der maatte blive truffet særegne Foranstaltninger i den Anledning ved Grændsen, naar Kvægpest indtræffer, men han har ikke modtaget noget Svar, uagtet det sidste Andragende blev indbragt den 26de Januar 1873.

Fremdeles besvæver han sig over, at da nogle af hans Køer en varm Septemberdag i 1872 løb over Grændsen for at drikke ved et Vandsted og derefter vendte tilbage, forsøgte Gensbærmerne med megen Møje atter at drive dem ind over den slesvigiske Grændse, fordi de betragtede Kreaturerne, som indførte fra Lydfkland. Arbeidet lykkedes dem imidlertid ikke, fordi, paastaa de, at Gieren ikke vilde være behjælpelig dermed. Han maatte derfor senere betale en Mulkt af 5 Rd. En af Køerne kastede Kalv samme Dag og flere af dem siden. Gieren føler sig forvisset om, at dette havde sin Grund i den ansøgte Behandlingsmaade. Han har forgjæves søgt om